

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: 11/600-2/2016
szám alatti lakos a tisztelt Alkotmánybíróság

Érkezett: 2016 MÁJ 19.
1+1

Alulírott Ambrusné Salap Szilvia

IV/600-2/2016-os ügyszámú levelére az alábbiakat szeretném válaszolni és egyben az alkotmányjogi panaszomat kiegészíteni.

Nagyon szépen köszönöm a tisztelt Alkotmánybíróság segítő szándékát, de sajnos ez idő alatt sem tudtam jogi segítségnyújtó szolgálattól segítséget kérni, hogy legyen jogi képviselőm. A segítségnyújtó szolgálat ez év május 19-én rendel itt Mezőcsáton, ezért megpróbálkozok vele, de tudom, hogy alkotmányjogi panasz benyújtásával nem szeretnek a jogászok foglalkozni és idejük sincs arra, hogy pénz nélküli embernek segítsenek. Ezért én nem várok csodát és arra kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy kérelmemet fogadja be és adjon nekem lehetőséget akár egy személyes meghallgatás kapcsán arra, hogy a tisztelt Bíróság előtt bebizonyítsam, hogy az ügyembe a tisztelt Bíróság milyen mértékben és milyen formában sértették meg az Alaptörvényben foglalt jogaimat.

Ezen levellemmel próbálom teljesíteni azt a kívánatot, amelyet levelükben megfogalmaztak. Tisztában vagyok azzal, hogy az előző levelém, kérelmem nem olyan pontos megfogalmazásokat tartalmazott, és hiába néztem korábbi hasonló jogeseteket nem igazán találtam az én esetemhez hasonlót.

Ezért kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy nézze el nekem a nem megfelelő előterjesztést és kérem, lássa meg benne azon bíróságok által elkövetett hibákat, amelyeket én nem pontosan tudok megfogalmazni. Bízom abban, hogy a nem megfelelő előterjesztésem nem jelent Önöknek olyan nagy problémát ahhoz, hogy lássák azon hibákat, amelyeket a bíróságok ügyembe elkövettek. Bízom abban, hogy a ki nem mondott szó is érvényt fog kapni és segítségemre lesznek a hibák feltárásában és azok megítélésében. Sorsomat és ügyemet az Önök szakértelmére és tudására bízom. Elvégre gondolom attól, hogy valaki nem tud szakszerűen mindent megfogalmazni az még nem jelenti azt, hogy az Alaptörvényben meghatározott jogainak megsértését szakértelemmel bíró emberek ne tudnák felfedezni, hisz mindenkit megillet az alkotmányos jogainak biztosítása és annak érvényének szerzése. Ebben a hitben próbálom az ügyembe megfogalmazott jogsértéseket kibontani.

Kimerítettem minden rendes jogorvoslati lehetőséget. Az ügyben az első fokú bíróság száma: 5.M.530/2015, a másodfokú bíróság száma: 2.Mpkf.22.794/2015/3. a harmadfokú bíróság száma, a Kúria: Mfv.II.10.244/2015/2.

Az elsőfokú bíróság döntését helybenhagyta a másod illetve a harmadfokú bíróság is, így az igazi okfejtés az elsőfokú bírósági döntésben hangozott el, ezért az abban foglalt érvelésre tudom a panaszomat alapozni. De egyben a másodfokú bíróság eljárását is törvénysértőnek, jobban mondva alkotmányos jogaim megsértésének tartom, mert ugyanaz a bíróság egyszer már hozott döntést az ügyben.

Ezért a másodfokú bíróság döntését az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével hajtotta végre, hiszen ugyanezen ügyben már hozott döntést, így a tisztességes eljáráshoz való jogomat sértette meg, valamint azon törvényi részt, amely kimondja, hogy a bíróságok a döntéseikhez kötve vannak, azt ők saját maguk nem változtathatják meg. Ha egyszer egy ügyben már eljárta a bíróság, akkor ugyanabban az ügyben már nem járhat el, ha csak nem utasítsák. Mivel én erre a figyelmét felhívtam a tisztelt törvényszéknek és ennek ellenére sem helyezte az ügyet más ugyanolyan hatáskörű bírósághoz, ezért döntése törvénysértő és egyben Alaptörvénysértő is volt. Minden bizonnyal, ha a tisztelt törvényszék megfelelően jár el és az ügyet más törvényszék hatáskörébe helyeztetni, akkor talán több figyelmet kapott volna az ügyem, hiszen más bíróság új szemmel nézte volna az ügyet és talán másként is gondolkodott volna. Ezzel a tettevel a tisztelt törvényszék hátráltatta az ügyem normális, más szemmel való megvizsgálását. Köztudott, hogy sehol nincs egyforma bírósági eljárásbeli felfogás és joggyakorlat.

A másodfokú bíróság Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének megsértése volt, hogy nem megfelelően tájékoztatott a rendes jogorvoslati lehetőségről. Nem tájékoztatott arról, hogy kisértékű per esetében nem fordulhatok a Kúriához. Ezzel ügyem intézését túl hosszúra nyújtotta és felesleges mederbe terelte.

Ugyanezen Alaptörvényi rész megsértésének tartom a Kúria döntését is, hiszen ő a kisértékűség miatt nem járhatott volna el. Tájékoztatnia kellett volna, hogy miért nem járhat el és ügyemet a megfelelő bírósághoz kellett volna továbbítania, amely jelen esetben úgy gondolom, hogy a tisztelt Debreceni Ítéltábla lett volna. Ezzel a bírósági eljárásokkal aránytalanul hosszú időre nyúlt az ügyem intézése és nem is a megfelelő bíróság döntött benne. Ezzel az ügyem pozitív elbíráhatóságának érvénye sérült.

Bizonyítási teher volt a számomra, hogy a számításom helyességét és a végrehajtói törvény megfelelő használatát bizonyítsam, de sem az elsőfokú, sem a másodfokú, sem a harmadfokú bíróság a bizonyításra nem adott lehetőséget. Ezért döntéseiket Alaptörvény ellenesnek tartom, és az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének megsértésének, hiszen a tisztességes eljáráshoz az is hozzátartozik, hogy az állításomat tudjam bizonyítani és erre bizonyítékot és tanúkat is fel tudjak használni.

Ilyen bizonyítékom volt a bírósági végrehajtásokról szóló Nagykommentárban lévő magyarázat, valamint tanúm a [REDACTED] úr. Egy bíróság sem foglalkozott a döntésében és indokában azzal, hogy a Nagykommentárban való magyarázat helyes-e vagy nem. Valamint a tanúmat sem hallgatta ki egy se. Ezért az állításom igazolására szolgáló bizonyítástól fosztott meg mindegyik bíróság, így velem szembe tisztességtelenül jártak el. Tehát a tisztességes eljáráshoz való jogomtól fosztottak meg döntéseikben. Ezért a bíróságok döntéseit Alaptörvény megsértésének tartom.

Ha az eljárásaik során döntéseikbe indokolták volna a Nagykommentárban lévő magyarázatot, amelyet én bizonyítékként mutattam be, akkor megadták volna annak a lehetőségét, hogy a bizonyítási terhemnek eleget tegyek és kirajzolódott volna az elméletem igazságtartalma. Jobb képet kapott volna a bíróság arról, hogy miért használják a gyakorlatban helytelenül a munkaadók könyvelői a végrehajtói törvény munkabér letiltására való számítási módot. De erre nem adtak lehetőséget, így esélyt sem adtak arra, hogy a számításom helyességét bebizonyítsam. Egyoldalúan, nem kellő körültekintéssel és odafigyeléssel hozták meg a döntéseiket, valamint az Alaptörvény XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz való jogomtól is megfosztottak.

A perújítás tilalmát, mint rendes jogorvoslati jog tilalmát tartom a bíróságok döntéseikben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alapjog megsértésének, hiszen mindenkinek joga van ahhoz, hogy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Ezért a bíróságok a perújítás tilalmára hozott döntéseiket ezen Alaptörvényben foglalt jogom megsértésének tartom.

Nem voltak a bíróságok a döntéseikbe pártatlanok, hisz sem a bizonyítást, sem a perújítást, sem a számításom helyességét nem hagyták érvényre jutni, ezáltal a másik félnek fogadtak el minden érvelését. Ezért a bíróságok az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, pártatlansági tilalmat szegték meg, ezáltal ezen Alaptörvényben foglalt jogomat sértették meg. Ha a bíróságok a döntéseikbe mind a bizonyításomat, mind a számításom helyességét megfelelően vizsgálták volna, akkor érvényt adtak volna a fent megjelölt Alaptörvényi jogomnak, ezáltal a keresetem teljes körű vizsgálata érvényt kapott volna. Ekkor már nem kellett volna az Alaptörvényben foglalt jogom megsértésére hivatkoznom.

Mindezek alapján remélem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság kérésének eleget tudtam tenni és bízhatok abban, hogy befogadják a kérelmemet.

Maradok őszinte tisztelettel:

Ambrusné Szilvia

Mezőcsát, 2015.05.13.